

[Taanquist]

har arbejdsministeren heller ikke gjort, og derfor påskønner vi bidraget fra arbejdstilsynet.

Jeg skal til slut fremdrage nogle forhold, der viser, at det ikke kan nytte at slække på arbejdsmiljøområdet.

Arbejdsulykker ved vi alle hvad er, og på det område er vi nok ikke så uenige. Anderledes stiller det sig med de trusler mod liv, helbred, arveegenskaber, fosterudvikling o.lign., som er opstået gennem de nye processer og de nye materialer, der i de senere år er taget i brug såvel i produktionen som inden for serviceerhvervene. Farerne herved er ofte svært genkendelige, fordi de virker på lang sigt. Den specifikke skadevirkning er ukendt og kombinationseffekter ligeledes, og ofte kan gentagen udsættelse for en påvirkning, der i sig selv anses for at være uskadelig, være helbredstruende på længere sigt.

Skaderne som følge af mange års forkerte arbejdsstillinger er betydelige og sammenhængen i øvrigt i alt for ringe grad erkendt. Det samme er tilfældet med psykiske påvirkninger fra arbejdsmiljøet, stress, monotoni, støj, stor arbejds hastighed og frygt for processerne. Alle har de en virkning, som på længere sigt vil betyde nedbrudte mennesker og store offentlige udgifter. Vi tillægger det stor værdi, at anstrengelserne for at afklare disse forhold fortsætter, og jeg vil i den forbindelse pege på de oplysninger, der så sent som i dag er kommet frem gennem Radioavisen om stigningen i kroniske hjerneskader. I de sidste 5 år er antallet af kroniske hjerneskader steget fra 12 til 384.

Der er mange problemer på arbejdsmiljøområdet, og nye vil komme til i fremtiden. Med den udformning, arbejdsmiljøloven har, vil det være muligt til stadighed at tage højde for nye trusler fra arbejdsmiljøet. Loven indeholder alle de elementer, der er nødvendige hertil, men det kræver, at man i takt med udviklingen af nye metoder, indførelsen af nye materialer og indvinding af ny viden udfylder lovens rammer. Det, arbejdsministeren her har fremlagt som regeringens politik på arbejdsmiljøområdet, lever ikke op til lovens intentioner. En opbremsning nu betyder et stort tilbageskridt, der som på så mange andre områder vil ramme de mest udsatte grupper i samfundet.

Bo Kristensen (KF):

Jeg skal på det konservative folkepartis vegne sige arbejdsministeren tak for denne redegørelse, som på nøgtern vis knytter en sammenhæng imellem den lov fra 1975, som gælder arbejdsmiljøet, og de resultater, vi har opnået til nu.

Der skal ikke lægges skjul på, at vi har været igennem nogle faser, hvor de økonomiske ressourcer ikke svarer til vore alle sammens ønsker og ambitioner på en lang række områder for det danske samfund. Derfor er det vigtigt, at vi på dette område får balance med de ressourcer, samfundet har, og også med vor konkurrenceevne over for udlandet på det private område.

Jeg vil indledningsvis sige, at vi har bemærket, at det har været lettere at administrere bekendtgørelser efter aftale mellem arbejdsmarkedets parter og direktoratet i den private sektor, men langt vanskeligere i en 5-årig periode at få de samme bekendtgørelser til at fungere i den offentlige sektor. I den offentlige sektor har der været stillet krav om kompensérende besparelser, når man skulle have en forøgelse af omkostningerne på miljøområdet. Det er derfor, vi ønsker, at der sker en afbalancering, at den private sektor og den offentlige sektor afbalanceres med hensyn til de krav, der bliver stillet fremover.

En af de ting, jeg har bemærket at direktoratets redegørelse lægger vægt på, er kampanjer og informationsarbejde. Det finder vi meget væsentligt, for det nytter ikke meget, når vi taler arbejdsmiljø, kun at se på de 8 timer, folk i dag har på en arbejdsplads, når de sidste 16 timer måske foregår i et dårligt miljø. Derfor er det meget væsentligt for os, at information og bevidsthed om miljøet bliver bekendt for en bredere kreds og dermed forbedrer den fritid, som vi jo alle får mere og mere af.

Det fremgår af statistisk materiale, at 50 pct. af ulykkerne sker i hjemmet, 15 pct. i færdslen og 35 pct. på arbejdspladsen. Det må animere til større bevidsthed om miljøet hos borgerne i deres fritid og dermed også om, hvad der sker omkring hjemmene. Det må hænge nøje sammen med den ambition, vi her i folkettinget har om at få bevidstgjort befolkningen og allerede fra de unge år få det inddraget i den almindelige undervisning. Det har arbejdsministeren også på udmærket